

Załącznik do uchwały nr 1803/19
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 15 października 2019 r.

KORTEXIM Sp. z o.o.
ul. Pomorska 144
70 – 812 Szczecin

WWRPO.VIII.3162.21.2019.KO

DECYZJA
Nr WWRPO/2014-2020/11/W/2019

podjęta w dniu 15 października 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziętek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 9 ust 1 pkt 2, art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm.), art. 207 ust. 1 pkt 2, ust 2a i ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t. j. ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 512 t. j.)

orzeka:

zwrot od Beneficjenta – KORTEXIM Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie przy ul. Sowiej 25, środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego

2014 – 2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-00 zawartej w Szczecinie w dniu 22 grudnia 2017 r. na realizację projektu pn. „Inwestycja w innowacyjną linię do produkcji opakowań drewnianych” w kwocie 200 212,93 zł (słownie: dwieście tysięcy dwieście dwanaście złotych 93/100) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia 26 czerwca 2018 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego, tj. Zarządu Województwa nr 80 1020 4795 0000 9202 0319 6953, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie.

Uzasadnienie

W dniu 22 grudnia 2017 r. KORTXIM Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie przy ul. Sowiej 25 (zwana dalej Beneficjentem lub Spółką) zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanym dalej IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-00 (zwana dalej Umową) na realizację projektu pn. „Inwestycja w innowacyjną linię do produkcji opakowań drewnianych” Oś Priorytetowa 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie”, Działanie 1.7 „Inwestycje przedsiębiorstw w ramach Strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego (SOM)” (zwanym dalej Projektem). Pomiędzy Spółką a IZ RPO WZ zawarto dodatkowo aneks do Umowy nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-01 z dnia 22 grudnia 2017 r.

Zgodnie z przedmiotem Umowy IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez Beneficjenta na realizację Projektu w ramach, którego wymieniony zaplanował zakup i instalację maszyn stanowiących linię produkcyjną pozwalającą na wytwarzanie nowoczesnych opakowań drewnianych. Spółka zobowiązała się natomiast do realizacji Projektu, z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie z zachowaniem zasad optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, Regulaminem konkursu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej RPO WZ 2014 – 2020) Oś Priorytetowa 1 Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie, Działanie 1.7 Inwestycje przedsiębiorstw w ramach Strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego (SOM) z dnia 20 lutego 2017 r. (zwanym dalej Regulaminem konkursu), wytycznymi horyzontalnymi, wytycznymi programowymi jak też w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu, a także osiągnięcie jego celów oraz wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 5 ust. 9 Umowy).

Ponadto Beneficjent na podstawie § 8 ust. 9 zd. 1 Umowy z zastrzeżeniem zawartym w ust. 10, który nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie, zobowiązał się do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania. W tym miejscu wskazać należy, iż druga transza zaliczki w wysokości 350 000,00 zł została przekazana wymienionemu na jego rachunek bankowy w dniu 26 czerwca 2018 r. Z uwagi na powyższe, a także treść przywołanego zapisu umownego dzień, w którym należało rozliczyć omawianą zaliczkę upływał 26 grudnia 2018 r. W dniu 18 grudnia 2018 r. Spółka złożyła wniosek o płatność nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-003-02 rozliczający kwotę zaliczki w wysokości 149 787,07 zł, a zatem do rozliczenia pozostała kwota 200 212,93 zł (350 000,00 zł – 149 787,07 zł).

W związku z powyższym IZ RPO WZ zgodnie z Zasadami dotyczącymi odzyskiwania środków w ramach RPO WZ 2014 – 2020, stanowiącymi załącznik nr 9 do Regulaminu konkursu, pismem z dnia 28 marca 2019 r., przesłanym za pośrednictwem Centralnego Systemu Informatycznego SL2014, wezwała Beneficjenta do złożenia wniosku rozliczającego zaliczkę w terminie 14 dni od jego otrzymania z jednoczesnym pouczeniem, iż ze względu na niedochowanie 6 – miesięcznego terminu o którym w § 8 ust. 9 zd. 1 Umowy wymieniony, na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t. j. ze zm., zwanej dalej ufp) zobowiązany będzie do zwrotu odsetek naliczanych jak dla zaległości podatkowych.

Następnie, z uwagi na niezłożenie wniosku o płatność rozliczającego pobraną uprzednio zaliczkę jak również niedokonanie zwrotu środków niewydatkowanej zaliczki IZ RPO WZ pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. (odebrany w dniu 18 kwietnia 2019 r.) wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w wysokości 200 212,93 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie poinformowano wymienionego, iż zwrot środków może zostać dokonany poprzez pomniejszenie przysługujących mu kolejnych płatności.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu, w dniu 6 maja 2019 r. wszczęto wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych na podstawie Umowy w związku z wykorzystaniem ich z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPO WZ 2014 – 2020. W przywołanym piśmie wymieniony został pouczone o możliwości składania wniosków dowodowych oraz złożenia stosownych wyjaśnień.

Ze względu na analizę całokształtu materiału dowodowego IZ RPO WZ postanowieniami z dnia 5 czerwca 2019 r. oraz z dnia 5 lipca 2019 r. jak też z dnia 1 sierpnia 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne łącznie do dnia 5 września 2019 r. Następnie pismem z dnia 4 września 2019 r. przywołany organ administracji publicznej zawiadomił Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm., zwanej dalej kpa). Mając na uwadze powyższe, wobec konieczności umożliwienia wymienionemu zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, a także zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ postanowieniami z dnia 4 września 2019 r. oraz z dnia 3 października 2019 r. poinformowała o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego łącznie do dnia 5 listopada 2019 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Jedną z kompetencji, a zarazem obowiązków ustawowych IZ RPO WZ jest prowadzenie kontroli realizacji poszczególnych projektów w ramach RPO WZ 2014 – 2020, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi. Obowiązkiem IZ RPO WZ jest zatem nie tylko ustalanie zasad konkursu, zawieranie umów z beneficjentami czy zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, ale również czuwanie nad przebiegiem realizacji projektu i weryfikowanie czy w całym okresie realizacji projektu, na który przekazano środki publiczne, realizowany jest zgodnie z prawem oraz zasadami określonymi przez IZ RPO WZ dla danego konkursu. Stwierdzenie wykorzystania środków publicznych z naruszeniem procedur powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu. Wskazania wymaga, iż do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi, jak wynika z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm., zwanej dalej ustawą wdrożeniową), nie tylko dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów (pkt 4), ale i również prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów (pkt 7) oraz nakładanie korekt finansowych (pkt 8), jak też odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, w tym m.in. wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań (pkt 9 lit. a).

W przedmiotowej sprawie Beneficjent wykorzystał środki publiczne przekazane mu na podstawie Umowy z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPO WZ 2014 – 2020, do których stosowania był zobowiązany przystępując do konkursu, a następnie podpisując w dniu 22 grudnia 2017 r. przywołaną wyżej umowę. Poprzez naruszenie procedur przy wykorzystaniu środków europejskich, określonych w przepisie art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp, należy rozumieć przede wszystkim procedury wskazane w umowie o dofinansowanie projektu, zawieranej na podstawie art. 206 ufp. Zgodnie bowiem z art. 184 ust. 1 ufp wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ufp, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Na marginesie wskazać należy, iż ze względu na fakt, że sądy administracyjne w ramach perspektywy finansowej 2014 – 2020, nie wypracowały dotychczas orzecznictwa dotyczącego relacji między zasadami realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych, a normami prawnymi zawartymi w ufp, zasadnym jest posługiwanie się orzeczeniami wymienionych sądów wydanymi w czasie trwania poprzedniej perspektywy, tj. na lata 2007 – 2013. Z uwagi na powyższe, przywołać należy w tym miejscu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 października 2015 r. (sygn. akt II GSK 2109/14) zgodnie z którym, podpisana przez beneficjenta

według wzoru umowa określa procedurę wykonywania przez niego projektu. W tej sytuacji, stosując zarówno gramatyczną, jak też systemową wykładnię przepisu art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp należy przyjąć, że w pojęciu „innych procedur” mieszczą się umowy zawierane przez beneficjentów na wykonanie zgłoszonych przez nich w ramach określonych programów operacyjnych i wyłonionych do dofinansowania projektów. W tym miejscu nadmienić należy ponadto, iż zasady konkursu określone w regulaminie są jednakowe dla wszystkich i nie mogą być zmieniane dla potrzeb poszczególnych beneficjentów, a każdy przystępując do konkursu godzi się na te zasady (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 2010 r., sygn. akt I SA/Rz 823/10). Skorzystanie z możliwości dofinansowania nie jest bowiem obowiązkiem a podmioty, w opinii których uregulowania wynikające z umowy o dofinansowanie, bądź przepisów prawa powszechnie obowiązującego są zbyt rygorystyczne nie muszą składać wniosków aplikacyjnych czy podpisywać wskazanej umowy. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 11 lutego 2016 r. (sygn. akt III SA/GI 140/15) przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne, jednakże wiąże się ono z przestrzeganiem szeregu obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winno być przeprowadzone w sposób celowy i oszczędny. Dlatego też niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez IZ RPO WZ kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ufp. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania wynika wprost z § 12 Umowy. W sytuacji, gdy projekt realizowany jest niezgodnie z Umową, przepisami prawa, a także postanowieniami RPO WZ 2014 – 2020, IZ RPO WZ ma nie tylko prawo, ale i obowiązek zakwestionować prawidłowość przyznania dofinansowania i w takim przypadku jest zobowiązana do stosowania art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp.

W przedmiotowej sprawie, w związku z jedynie częściowym rozliczeniem drugiej transzy zaliczki wynoszącej 350 000,00 zł przekazanej przez IZ RPO WZ w dniu 26 czerwca 2018 r., gdzie 6 – miesięczny termin do jej rozliczenia upływał w dniu 26 grudnia 2018 r., Beneficjent naruszył cytowany już wyżej § 8 ust. 9 zd. 1 Umowy. Wymieniony składając wniosek o płatność nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-003-02 w dniu 18 grudnia 2018 r. rozliczył bowiem jedynie kwotę zaliczki w wysokości 149 787,07 zł, a tym samym do rozliczenia pozostała kwota 200 212,93 zł.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z brzmieniem art. 189 ust. 3 ufp w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność. Zgodnie natomiast ust. 4 przywołanej regulacji prawnej Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres, uwzględniając rodzaje beneficjentów i sposób wdrażania działań w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich. Tym samym na podstawie przywołanej wyżej delegacji ustawowej wydano Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie zaliczek w ramach programów finansowych z udziałem środków europejskich (Dz. U z 2017 r., poz. 2367) gdzie w myśl jego § 3 ust 5 zaliczka lub transza zaliczki jest rozliczana przez beneficjenta w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie, a zatem w przedmiotowej sprawie w terminie wskazanym w § 8 ust. 9 zd. 1 Umowy.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, iż Beneficjent zgodnie z art. 189 ust. 3 ufp niedokonując rozliczenia całości zaliczki w 6 – miesięcznym terminie (§ 8 ust. 9 zd. 1 Umowy) od dnia jej przekazania zobowiązany jest do zwrotu odsetek naliczanych jak dla zaległości podatkowych.

Nadmienić przy tym należy, iż ze względu na fakt, iż wymieniony do dnia wydania niniejszego orzeczenia nie złożył wniosku o płatność rozliczającą całość pobranej uprzednio zaliczki, pozostałe do rozliczenia środki finansowe w wysokości 200 212,93 zł są środkami wykorzystanymi z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 ufp (art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp). Jak bowiem wskazywano już wyżej obowiązki wynikające z Umowy, w tym z jej § 8 ust. 9 zd. 1 normującego kwestię rozliczania zaliczek, stanowią procedury w rozumieniu art. 184 ufp. Tym samym zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości

podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wymieniony w tej decyzji rachunek bankowy.

W tym miejscu wskazania wymaga, iż w związku ze stwierdzonym naruszeniem art. 184 ufp, Beneficjent dopuścił się nieprawidłowości wymienionej w art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U.UE.L.2013.347.320 ze zm., zwanego dalej Rozporządzeniem nr 1303/2013), zgodnie z którym przywołane pojęcie oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii Europejskiej (zwanej dalej UE) poprzez jego obciążenie nieuzasadnionym wydatkiem. Stwierdzić niniejszym należy, iż do stwierdzenia przywołanej nieprawidłowości konieczne jest wystąpienie łącznie trzech podstawowych elementów tej definicji, tj. naruszenie prawa, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub może powodować szkodliwy wpływ na budżet UE poprzez jego obciążenie nieuzasadnionym wydatkiem. Warunkiem wydania decyzji o zwrocie środków jest więc wykazanie związku przyczynowego między stwierdzonym naruszeniem prawa, a rzeczywistą lub potencjalną szkodą w budżecie UE. Konieczne jest zatem przeprowadzenie takiej operacji myślowej, w której zaprezentowane zostanie logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem lub możliwością finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Tylko w takiej sytuacji można bowiem mówić o nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013.

IZ RPO WZ analizując stwierdzone w przedmiotowej sprawie naruszenia pod kątem wystąpienia nieprawidłowości, ustaliła, iż Beneficjent swoim zaniechaniem doprowadził do wykorzystania części środków przekazanych mu w ramach RPO WZ 2014 – 2020 niezgodnie z warunkami określonymi w Umowie oraz przepisem prawa powszechnie obowiązującego, tj. art. 184 ufp, szkodząc interesowi UE i narażając jej budżet na straty. Mając na uwadze fakt, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia wskazanej normy prawnej, w przedmiotowej sprawie wystąpiła szkoda rzeczywista, gdyż doszło do sfinansowania przez IZ RPO WZ wydatku, który poprzez zaniechanie wymienionego polegające na nierozliczeniu całości pobranej zaliczki naraził budżet UE na stratę.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2018 r. poz. 1302 t.j. ze zm.) jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa. Od skargi pobierany jest wpis stosunkowy, który wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000,00 zł i nie więcej niż 100 000,00 zł (§ 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 ufp w przypadku gdy beneficjent nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 207 ust.1 ufp zostaje on wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowych z udziałem środków europejskich, z zastrzeżeniem art. 207 ust. 7 ufp.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego